

מתורתן של ראשונים

באר מים חיים

על הפרשה

מעשה רב

סוף זמן ק"ש..... 7:46

מוצ"ש לר"ת..... 5:52

דברות קודש

לקט אמרים ופנינים, דא"ח, משדה רבותינו הקדושים

שנה י"ז

פרשת וישלח תשע"ו

גליון תשל"ב

יו"ל ע"י מערכת דברי אמונה "תולדות אהרן"

מתורתן של ראשונים

באר מים חיים

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בסעודת רעוא דרעוין
פרשת ויצא תשע"ו

תוכן ותמצית הדא"ח

והנה ה' נצב עליו וגו' והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך

והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' וגו' רבי יוסי בר זמרא פתח כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים, ר"א בשם ר' יוסי בר זמרא צמאה לך נפשי כמה לך א"ר איבו ככמהות הללו שהן מצפין למים [כיון שכל חיותם הן רק ממים], רבנן אמרי כשם שנפשי צמאה לך כן רמ"ח אברים שיש בי צמאים לך היכן בארץ ציה ועיף בלי מים כן בקודש חזיתך ע"כ בקדושה חזיתך לראות עוזך זו פמליא שלך וכבודך והנה ה' נצב עליו. והיא פלאי וסתום לכאורה למה נסמכה ענין זה לכאן. ועוד יש לדרוש למה ירמוז מראה הסולם לדורות עולם, מהו הדרך העבודה אשר נוכל ללמוד מסולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה.

ויבואר עפ"י דברי עבודת ישראל (ליקוטים) בבאיור הענין שתקנו להזכיר מדת לילה ביום כדי להוציא מלב האפיקורסים שאומרים מי שברא אור לא ברא חושך, ורומז לזמני גדלות וזמני קטנות, שיש זמנים ומועדים אשר כל בר ישראל מרגיש במוחש הגילוי אלקית כמו יומי ניסן וכו' והימים הללו נקראים בחינת יום ובוקר אור, ויש זמני קטנות כגון ימי תמוז ואב עד ט' או ט"ו בו, וכן טבת וחצי שבט, שהם בחינת חושך ולילה שאלקותו ית' באיתכסיא ולזה בחודשים הללו אירעו כמה דברים לאבותינו חורבן הבית וכו' כנודע סוד הימים הללו.

והנה בזמני קטנות השוטים סבורים שאי אפשר לעבוד את ה' כראוי מחמת החשכות השורה בימים הללו, ולזה מתרשלים ומתייאשים מלמצוא את ה', ומזניחים את עבודתם, והם מכת הטועים שאומרים מי שברא אור לא ברא חושך, אבל מי חכם ויבין את זאת שהכל בכוחו ית' שכך עלה ברצונו הפשוט שיהיה בריאה גשמית וצד רע בהם ואין לעמוד על מחקר יסוד ושורש הענין כי גבהו מחשבותיו ממחשבותינו, ואמרו רז"ל שלא היה שמחה כיום שנבראו בו שמים וארץ ואע"פ שרומז במקרא מלא על ארבע גליות כדרשת רז"ל והארץ היתה תוהו וגו' ובכל זאת שמח במעשה ידיו כיון שמחשבתו עמוקה עד מאוד לאין שיעור ותכלית וחקר, כי בהעדר רצונו ית' אין שום חיות לשום נברא בעולם כלל.

וכמו שיש בכללות זמני גדלות וקטנות והכל ממנו ית', כך בפרטות כל אחד כפי ערכו יש ימי גדלות וימי קטנות, ויזהר האדם מאוד שלא להתרשל ח"ו מעבוד ה' על פי טפשות היצה"ר לאמר הנה העתים הללו אין דעתי צלולה בהם לעבוד ה', כי הם ימי קטנות המוחין, אדרבה יתחזק את עצמו בכל יכולתו לשבר המסך המבדיל ולקרב אל משכן ה', וזוה מעלה גם הקטנות לגדלות.

ואדרבה בימי הגדלות אין הזמן ללחום עם יצרו אלא הזמן להתענג על ה', משל למלך חכם ותקף שתמיד היה יוצא ונלחם במדינת שונאיו, ולא נתן כל ימיו ללחום בארצו ונזהר מאוד שהאויב לא יעבור בגבולו ורק אז יהדפנו, אלא שהוא הלך לארצות אויביו כדי להתלישם שלא יבואו עליו למלחמה, כך אין ראוי לעורר מלחמה כשהאדם נמצא במוחין דגדלות כי אז העת מוכן להקדיש יוצרנו בשמחה ובששון, מה שאין כן בימי הרעה הנמוכים בשנה ושורה בהם הקטנות, אז יצא כל אדם כבוקר חצו להכות באגרוף רשע וללחום מלחמות ה' ולהסיר כל המסכים וכל מיני השחרות עד אשר יצא כנוגה לצדקו, והבא לטהר מסייעין לו.

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך. יעקב איבנו עליו השלום נעשה שפל בעיני עצמו על ידי החסדים ואמת שעשה לו הבורא, אבל אמר בכל החסדים היה אצלי חשוב אשר עשית את "עבדך" שהקב"ה עשה לי ל"עבד", שהיה נעשה עבד להבורא ברוך הוא, זה הוא חשוב לי יותר מכל החסדים והאמת. (אגרות שומר אמונים)

ויוזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל. איתא בנועם אלימלך דאם בא להאדם איזה פניה ח"ו בשעת התפלה והוא עוקר וזאת מלכו וחוזר להתדבק בעבודת התפלה בלתי לה' לבדו, עיי"ז נותנים לו מן השמים הארה נפלאה, וזהו שאמר הכתוב ויוזרח לו השמש הוא הארה מן השמים, כאשר עבר את פנואל הוא פניה מן אל, ועל ידי שהעביר הפניה על ידי זה ויוזרח לו השמש. (אמרי אהרן)

ויאמר אלקים אל יעקב וגו', ועשה שם מזבח לא- הנראה אליך בברחק מפני עשוי אחיך, וצ"ב הדול"ל ועשה שם מזבח לי, מהו לא- הנראה אליך, ובהמשך נאמר ויאמר יעקב וגו' הסירו את אלהי הנכר אשר בתוכם, וצ"ב כמה נפשך אם ידע יעקב שנמצא אצלם מאלהי הנכר מדוע לא צוה להם זאת עוד קודם לכן בעת הביזה, ואם לא ידע אם כן מי הודיע לו עכשיו (ראה אותה"ק כאן).

ויש ליישב, הדנה כיון שאמר לו השי"ת "לא- הנראה אליך" דייקא בברחק מפני עשוי אחיך, ולא אמר לו סתם ועשה שם מזבח לי, הבין מזה יעקב שהקב"ה רמז לו בתוכחה מוסתרת שיהזור למדריגה שהיה בברחו מפני עשוי אחיו אשר אז עסק בתורה י"ד שנים ולא שכח בלילות כל אותן הימים וכמו שכתב רש"י (לעיל כה, יא), וכמו שאז היה איש תם וישב אהלים, צריך לראות להמשיך ולעמוד במדרגה זו, והתחיל יעקב לפשפש במעשיו וכיון שלא מצא אצלו, התחיל לחקור ולדרוש מאשר בביתו ואל כל אשר עמו, ואז אכן מצא כי נמצא תחת ידם מאלהי הנכר, לכן צוה להם אז הסירו את אלהי הנכר אשר בתוכם, ורק עכשיו נתגלה לו הדבר, והבין.

ד"ת בסעודת עתיקא קדישא וישלח תשל"ב

ברכת מזל טוב

להוד נבוד קדושת עט"ר אדמו"ר שליט"א

לרגל הולדת הנכד / הבן אצל בנו

הרה"צ משה קאהן שליט"א

אב"ד קהילתינו לאנדאן

יחא רעוא שיריזה מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה

מתוך שמחה ונחת וזרחבת הדעת בבריות גופא וגהורא מעליא אמן.

על הפרשה

פנינים קצרים, צינים ופרחים, על הפרשה נאמרים, מלוטט משדה תורתו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

עם לבן גרתי וגו'.

וברש"י בשם רז"ל גרתי לא נעשיתי שר וחשוב אלא גר, איך כדאי לשנוא אותי על ברכות אביך וגו', והכוונה, דשלה לו יעקב דאפילו אם עתה יש לו שור וחמור וגו' אבל איני בטוח במתנה זו כלל וכלל, כי ברכות יצחק על תנאי היוו יתן לך האלקים וברש"י בשם רז"ל במדת הדין אם ראוי לך יתן לך ואם לאו לא יתן לך, א"כ אפי' אם לעת עתה יש לי הרבה שוורים וחמורים כאילו אין לי כלום, שכל הזמן אני במציאות של עמוד והחזר קאי, שאם לא אוכה מצד הדין ויש איהו קלקול חטא הכל חוזר להשי"ת.

א"כ בוודאי ברכות אבי לא נתקיימה בי ואיך כדאי לשנוא אותי, שאם אני ירשתי את הברכה ואת הברכות (דברכ"ה אותיות בבר"ה והברכות שייך לבכור), הרי ענין ירושת הבכור שישורש מאביו הוא ענין שישורש בפומבי ונתוודע לכולם שהוא היושר האמיתי ולזה אינו צריך להסתיר עצמו, א"כ ברכה כזו שאני צריך לירא כל שעה אולי ילקחו ממני בוודאי לא אלו הברכות שברכני אבי רק זכית אתה עשו לך, כי הרי עשו הלך תמיד במלוא עונו וגאוותו ולא הסתיר עצמו כלל בעשרו רק הכל בפרסום רב וגם אינו בבחי' עמוד והחזר קאי כי הרי בברכת עשו לו היה תנאי זה שיתן לו השי"ת רק במדת הדין, דאפילו אם אינו ראוי יתן לו השי"ת, א"כ אמר יעקב לעשו מסתמא אתה זכית בכך ולכן איך כדאי לשנוא אותי.

ויירא יעקב מאד.

הנה יעקב אבינו היה יודע שאין לו לעשו שום זכות נגדו רק עכ"ז התיירא מפני האבק שהיה נחסר ליעקב אבינו כ"ב שנים של כיבוד אב, וגם היה חסר לו זכות א"י, וגם הענין שנשא ב' אחיות, וע"ז האבק מצוות היה מתירא יעקב אבינו שלא ינצחו שרו של עשו. ושרו של עשו ג"כ היה יודע בצדקתו של יעקב אבינו ולכן היה מחפש רק את האבק, וז"ש ויאבק איש עמו, אולם יעקב אבינו היה שב ומתחרט על עניני האבק שלו והעלם עד כסא הכבוד כמ"ש הנוני"א, וגם כל זה שנשאר עתה לבדו היה רק מפני הפכים הקטנים שכמעט אין להם שום שוויות ועכ"ז חזר עליהם יעקב דצדיקים חביבי עליהם ממונם לפי שאין פושטין ידיהן בגול ונהרין אפי' מאבק גול, וכיון שהעלה האבק שרצה השר להאחו בהם עד כסא הכבוד ולכן לא מצא השר שום אבק ולא היה יכול לנצחו.

ויאמר אליו מה שמך.

דרשו של עשו רצה לדעת מה כוחו של יעקב אבינו שאפי' באבק חטא ג"כ אינו יכול להכשילו שיכול לנצח את כל כוחות הטומאה עשו ולכן, ויאמר יעקב, ששמי יעקב הרומז על ענין עקביים, שפלות רוח ועונה, וזהו כוחי הגדול, וכששמע המלאך מהו כוחו אמר לו לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל, שבזה הכח של שפלות ועונה תצליח הלאה עד שתוכל לנצח את כל אויביך, דגדול כח ההכנעה שעולה ומנצח הכל.

וזהו סוד תכלית קץ הגאולה, שמגדל שפלות וירידת הדור שגרים עשו והכניעו עצמו יעקב בעקביים"ם בשעבוד גלויות מבלי למרוד באומות ומבלי להשתרר ולהתגדל וגם להשתתף בצעון של כנס"י ומשיח צדקינו ודבקה לעפר נפשנו מזה נצמח קומה עורתה לנו ופדנו וגו', ולזה ס"ת עם אלקים ועם אנשים ותוכל גי' ק"ץ.

ואתה אמרת היטב איטיב עמך.

וצ"ל"ה הרי היה ירא שמה אחרי ההבטחות נתלכלך בחטא והאיך בא לבקש שנית אחר שאמר קטנתי בכח ההבטחות הללו.

אך י"ל דהנה כתיב ויירא יעקב מאד ויצר לו, והיינו שהיה מרגיש בלבו פחד פנימי מביאת עשו הרשע, א"כ שיש לו עדיין איזה פחד הרי זה ראייה שלא מספיק לו התיר"ג מצוות שישמר בבית לבן, וזהו שאמר קטנתי וגו', וגם שמה נתלכלכתי בחטא אחרי ההבטחות שהבטחתי.

וכיון שכן מיד עמד יעקב וערך תפלתו הצילני נא מיד אחי מיד עשו, שעכ"פ בכח התפלות יציל מיד עשו.

ואחרי שערך תפלתו כבר הזכיר שנית ואתה אמרת היטב איטיב עמך וגו', דכל מה שחשש והתיירא היה לפני שהתפלל אבל אחרי שהתפלל הרי גדול כח התפלה שמהפך הדין לרחמים, כמאור"ל (בפנות סד.) ולזה אחרי שנצטרף כאן כח תפלתו כבר הזכיר שנית ההבטחות, דעתה ויעיל אפי' אם נתקלקל ח"ו באיזה חטא עכ"ז בכח התפלות יצטרפו ההבטחות ויגינו בעדו.

ברכת מזל טוב נאמנה

ארשת שפתינו יערב לברך בזה בברכת מזל טוב לחברינו היקר והנעלה, המסור לזולת, מוכתר בנימוסין ולו יאה קילוסין, הקובע עיתים לתורה מידי יום ביומו, ה"ה הר"ד יעקב קאפיל העלער שליט"א לרגל השמחה במעונו בהולדת הבת תחי' יה"ר שירוזה רוב נחת ממנה, ואך טוב וחסד ירדפוהו כל הימים, עדי נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א.

כברכת

אהרן ראזנפעלד, חיים ח. י. וואלעס

וכן אמר דוד המלך ע"ה בהיותו במדבר יהודה בעת צרה בברכה מפני שאול, אלקים א-לי אתה, אשחר"ך, אפילו שעבר עליו מה שעבר והיה עת שחרות וחושך נגד עיניו, אף על פי כן שיהר פני ה' ולא עזבו. ואמר צמאה לך נפשי וגו', כן בקודש חזיתך, פירוש שהיה מתפשט מכל צרותיו וכל פגעיו בציימאון נפשו אל ה', עד אשר הרגיש בעצמו כי התלהב וחשקו לה' קדחה בקרבו כמו היותו בימי מועד וימים הקדושים. ולכן אמר כן בקודש חזיתך, פירוש כי שמח בעצמו שלא הרגיש בצער מחמת הדביקות ונעשה בר לבב כמו בקודש כלומר שהרגיש הדביקות כמו באותן ימים הקדושים והשראת מוחין גדולות. וכל זה בא לו מחמת דביקותו בה' תמיד ולכות הנפש אליו, עכ"תו"ד.

ממוצא דבריו הק' אנו למדים כלל גדול שכאשר האדם חוקק על לבו האמונה הטהורה שאין שום מקום פנוי ממנו כלל אפס זולתו אין עוד מלבדו הרי גם בימי הקטנות שנדמה לו ששרוי בהעלם והסתר יודע שאורו ית' שורה בתוך ההעלם וההסתר וכביכול מצפה ומייחל שיגלה את ההעלם ויבטל ויוריד את המסכים החוצצים על אור ה', וזהו תכלית ההעלם וההסתר שע"י שהאדם מתעלה גם בתוך ההסתר ע"י מעלה ומתקן הכל אפילו המדרגות הנמוכים לשורשן העליון שמגלה שהכל נהיה בדבריו והכל בחיות הבורא ית' ולכבודו בראו והוה נח"ר גדול לעילא שאפילו בתוך ההעלם מתגלה אורו ית' שטמיר ונעלם באיתכסאי בלבושים אחר לבושים עד אין קץ ותכלית. ואין הדבר תלוי אלא בעבודת האדם כמה יכמה וישתוקק לראות ולגלות אור ה' אפילו בתוך ההעלם וההשכות וכמו שהשתוקק דוד המלך אזי זכה לגילוי האור כמו בימי הגדלות שהיה בקודש - כן בקודש חזיתך, אבל כאשר אינו דורש את ה' אזי ככסיל בחושך הולך ונמשך אחר הלבושים החיצוניים ואומר על כי אין אלוך בקרבי וכו' ואינו מבין שהיא גופא רצונו ית' שיגלה שהקב"ה בקרבו תמיד בימי הקטנות כבימי הגדלות, וכפי ערך ההשתוקקות כך זוכה לגילוי האור וביטול המסכים החוצצים בינו לבין אור ה'.

וכ"ק אמרו"ר ז"ע היה מרגלא בפומא מאמר הבעש"ט הק' ואנכ"י הסתר אסתיר שגם בהסתרה שבתוך ההסתרה שורה אורו ית' וכאשר האדם מחזק עצמו באמונה זו מגלה את האור הנעלם והדינים נמתקים, שכאשר האדם משיג שהנה אויבך ה' שהכל ממנו ית' אזי יתפרדו כל פועלי און שהרי אינו נסתר ממנו שמישיג שהוא ית' שורה בתוך ההסתר וממילא מתגלה האור ונמתק הדין. ולזה יזכור האדם בכל עת אשר יראה שהדין מתוח חלילה שיתל ויתאמץ לראות את אור ה' חסד ה' בתוך הדין ואזי נמתק הדין לגמרי שמתבטל הלבוש החיצוני ונעשה חסד גמור בגילוי בפועל ממש.

*

הנה יעקב אבינו שברח לחרן מפני עשו אחיו היה שרוי בסתר המדרגה בלי שום משען ומשענה שאליפו גולו מכל אשר בידו, רחוק מהשגת הקדושה אשר היה בבית אביו והוצרך לגלות למקום טומאה ללבן הארמי, ולזה הסמיכו כאן מה שאמר דוד המלך ע"ה בהיותו במדבר יהודה רחוק ממקום הקודש והמקדש ובדך מחבר מרעיו בורח על נפשו ומסתתר מאימת מוות, ואז נתעורר דוד המלך להשתוקק בתשוקה עזה לגלות אור הנעלם בתוך החושך, עד שזכה להידיק בו ית' באותו דרגה שהיה דבוק בו בהיותו במקדש וקדשיו, כמבואר לעיל "כן בקודש חזיתך - שראה את אור ה' במדבר כמו שראה אותו בקודש". כך יעקב אבינו גם כאשר נחרק מבית אביו ולא היה יכול לינוק מקדושת בית אביו עד שחשש שאולי ילמד מדרכי לבן עד כדי כך התגבר החושך שלא היה לו האור וההשגה שהיה לו בעודו בבית אביו ובשיבת שם ועבר ואעפ"כ גילה האור בתוך החושך.

ולזה הסמיכו צמאה לך נפשי כמ"ה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים בלי לחלוחית דקדושה אלא חשכות ולבן ועשו, ואעפ"כ צמאה לך וכו' ככמהות הללו שהן מצפין למים כיון שהמים הם כל חיותם, כך יעקב אבינו השיג בשלימות שאין שום חיות בעולם כלל זולתו ית' הן בימי הגדלות והן בימי הקטנות תמיד חיות ה' היא המחיה את כל הבריאה כולה, ואור ה' טמיר ונעלם בתוך הלבושים החיצוניים, ועוד אמרו כשם שנפשי צמאה לך כן רמ"ח אברים שיש בי צמאים לך כלומר לא רק הנשמה הק' הנפש האלקית צמאה לך אלא גם אברים גשמיים צמאים לך כיון שאינו נמשך אחר הלבושים החיצוניים הגשמיים, ועוד רומז שגם אם אני רק בבחינת בשרי הגשמי שנחשך אור הנשמה הק' שבקרבו, אעפ"כ צמא ומשתוקק להשי"ת, ועי"ז זוכה לגלות האור בתוך החושך - כן בקודש חזיתך לראות עוזך וכבודך ודייקא כאן זכה למראות הנבואה והנה ה' נצב עליו.

וזה שנתגלה אליו במראות הלילה סולם מוצב ארצ"ה וראשו מגיע השמימה, גילה בכאן שע"י תיקונו ותפלתו במקום הזה זכה לתקן הכל והיינו סולם מוצב ארצ"ה בתוך הארציות וראשו מגיע השמימה אם מחזק עצמו לדרוש ולחפש ולהשתוקק אחר ה' אזי מתוך הארציות מגיע עד לראשו אור אלופו של עולם, וזה שאמר לו והנה ה' נצב עליו במה יוכל האדם לעלות במעלות הסולם שלמטה עד למעלה בשורשן העליון ע"י שיחזק עצמו באמונה טהורה שהקב"ה שורה בכל דבר ודבר ובכל מצב שהיא אפילו בסתר המדרגה ה' נצב עליו וגו' והנה אנכ"י עמך אור אלופו של עולם נמצא עמך בכל מקום שהיא ואנכ"י הסתר אסתיר גם בהעלם והסתר הקב"ה שורה עמו והנה ה' נצב עליו, ועי"ז יוכל לתקן הכל על מנונם בשלום. ולכן לא יתירשל האדם מעבודתו ית' בתואנות שוא שאינו מרגיש שום חיות והארה או שטרוד ורחוק בדחקות שונות אלא אדרבה אזי יחזק עצמו באמונה פשוטה לשים על לבו שהכל ממנו ית' ובתוך כל דבר ודבר מוסתר אורו ית' ותכלית החושך שיגלה האור ע"י שיאמין בכל לבו באמיתת הענין הזה שהכל היא אורו ית' וחיות הבורא ושפע טוב רק שמלוכב בלבושים חיצוניים וזכה יבטל כל המסכים והחוצצים על אור ה' וימתק הדינים, ומדה ננגד מדה כפי ערך ההשתוקקות יאיר עלינו מנועם וזו ית' ברוחניות ובגשמיות עדי נזכה כי עין בעין יראו בשבוע ה' ציון בהתגלות כבו"ש בב"א.

לקראת יום ההילולא י"ט כסליו

הרה"ק דוב בער ב"ר אברהם זצוק"ל
המגיד הגדול ממעזריטש

הציל נפש מרדת שחת

כ"ק אדמו"ר שליט"א סיפר בסעודת מלוא דמלכא מוצש"ק וישלח תשס"א: ל"ק אבא מארי זצוק"ל, נוהג היה לספר בכל שנה ושנה עובדא זו שסיפר הבעל התניא זי"ע, שפעם אחת באה אשה אלמנה בבכיה להמגיד, והתמרמה מאוד על גורלה שבנה ברח להכומר, והולך להמיר דתו ח"ו, וכשרצתה ליכנס להמגיד לא הרשו לה, והבעל התניא בראותו מר נפשה, הציע לה לבוא כשהמגיד יוצא בערש"ק מהמקוה, שאז תיגש אליו ותזכיר את בנה אצלו, וכך הוה, אבל המגיד לא ענה לה דבר, אבל מיד אמר להבעל התניא שיודיע לכל התלמידים שיתכוננו לקבל שבת, וכל התלמידים תמחו ע"ז שהקדים את קבלת שבת בעוד יום, ואח"כ הזדרז לקדש ולעריכת השולחן, ובאמצע הסעודה התלהב והתחיל לומר תורה על הפסוק ונפש כי תחטא, והתלהב בדבריו הקדושים, והביא בתוך דבריו דברי הזה"ק ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה, שהיתכן שהנפש תחטא - הרי שמעה קול אלה, שבועה שמשביעין אותו תהי צדיק ואל תהי רשע, והאריך בדבריו הקדושים משך שעה ארוכה, והתלמידים התפלאו על הקדמת התפילה ואח"כ הסעודה, ועל דברי תורתו שלא היה בכלל בפרשה היא, ולפתע שמעו קול נפילה בחוץ, וראו שנפל שם בן האלמנה בנפילה חזקה, והמגיד צוה לקחת אותו להאכסניא אשר היה שם מחוץ לעיר, וכיון שהאכסניא היה בתוך החתום, הלך אצלו הבעל התניא, כדי לברר מה ומה עלתה לו בגורלו, וענה לו שזה שברר לשם היה כיון שנכנס בו רוח שטות, והיה מסוגר שם בעליה שניה, והנה ערך ב' שעות קודם הלילה פתאום דלקה לבו ממש בלהב אש לשוב לדת ישראל, וזה היה באותו עת שנכנסה האלמנה למחיצת קודש של המגיד, ואז רצה לצאת לחוץ והלך אל הפתח הסגור ורצה לשוב הדלת אבל לא היה אפשר, ע"כ התייאש וחזר למיטתו, אבל החפץ והתשווקה לשוב לדת ישראל בער בקרבו כאש בכל רגע ביתר שאת, ועמד בחפזון עוד פעם לשוב הדלת ולא יכול, ונתיישב בדעתו כיון שרואה שזה ההתעוררות אינו מכוון, כי אם מאבינו אב הרחמן בודאי יעזרוהו גם להוציא מחשבתו אל הפועל, ופתאום הבחין קטן שהיה שם למעלה בהחדר והלך להחלון ופתחו, אבל בראותו גובה החלון מהארץ נסוג לאחוריו כיון שראה שאם ידלג מהחלון לארץ ישברו עצמותיו, אבל רוח הטררה שהשפיע עליו המגיד דחפו להפיל א"ע, ווייל ווי איידער צו יצן ביים כומר ימסור נפשו, ואז הרגיש איך הוגבה גופו מעצמו ודלג מהחלון עד החצר למטה ולא הוזק כלל, אמנם כשהגיע לחצר חשב שכעת הוא בסכנה יתד גדולה כיון שבחצר יש כלבים גדולים, הטורפים ואוכלים בני אדם, ומה גם שמקול נביחתם ישמעו הכומרים ויתפסו אותו ויסרו אותו ביסורים קשים ומרים, וחשב יעבור עלי מה, והתחיל לילך להגדר וכשעבר במקום הכלבים ראה איך שנכנעו הכלבים ממנו ולא נבחו, והלך עד שהגיע למחיצת החצר וגובה המחיצה היה ב' קומות איש, והכותל היה חלק בתכלית ובגובהו היה חתיכות ברזל דוקרים עד שא"א היה בכח אנושי לעבור אותו וצעק: רבונו של עולם איך האב שוין מקדש שם שמים געווען ביז יעצב, העלף מיר צו מקדש שם שמים זיין ביזן סוף. והרגיש תיכף שנעשה רוח עזו, והרוח הגביהו למעלה מגדר החצר והביאו עד לכותל מחיצת קדשו של רבינו הקדוש המגיד זי"ע.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

מעשה רב

מרבתינו הק'

י"ב חלות לסעודת השבת

רבינו זי"ע לא היה לוקח י"ב חלות לסעודת שבת, (כי אם ארבע, שבצירוף ג' סעודות היו י"ב). וכששאלוהו הלוא מרן רביה"ז בעל שו"א זי"ע היה לוקח י"ב חלות בכל סעודה, השיב רבינו שכך שאלו את הרה"ק משינאווא זי"ע מפני מה אינו לוקח י"ב חלות, והלוא אביו הרה"ק מצאנו זי"ע היה לוקח י"ב חלות, והשיב הרה"ק משינאווא זי"ע: "אבי מורי ידע הטעם ולכן לקח, ואילו אני איני יודע, ואם אעשה זאת רק מפני שעשה אבי הרי זה כמעשה קוף בעלמא".

טיבול החלה במרק

פעם אחת בליל שבת הביאו לפני רבינו זי"ע את המרק כשהוא חם מאד, ואחר שאכל מזה עדיין היה חם מאד. לנוכח זאת חשב רבינו מן הקהל אשר היו נוהגים תדיר להטביל את החלה בשיירי קערת המרק של רבינו, על כן צוה להמשימש להוציאו מיד, מבלי לתת לאף אחד להטביל בו את החלה כעת, וכמש"כ הרמ"א (סי' שיה ס"ה) דנהגו ליזהר לכתחילה שלא ליתן פת בכלי שני כשהוא בשיעור שהיד סולדת בו. ורבינו עצמו לא היה טובל כלל את החלה במרק, כנראה ג"כ מחשש זה, רק הקהל היו טובלים חלה לאחר שנתקרה המרק.

כולל בוקר 'נהלת משה' - שיעורי תורה בערב

בראשות אבדק"ק קהילתינו לאנדאן שליט"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ישמח צדיק בה' וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב

בשיר וקול תודה נברך לאלקינו שבשמים על השמחה בבית מורינו, המופיח רוח חיים בקרבנו, ונסכור בלב ונפש למעוננו. דולה ומשקה מלא חפניים, תורה ואמונה מבור מים חיים, ומשנת אבותינו אשר מפיחים אנו חיים, משפיע ומאיר לכולנו במאור תורתו, באמרותיו הנעימים ודרשותיו הנלהבות. ידיו אמונה להרבות שיעורי תורה, ושלא לזוז מדרך המסורה, בהתלהבות דקדושה ויראה שגורוה.

הגה"צ רבי משה הכהן קאהן שליט"א

אב"ד קהילתינו לאנדאן

לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בנו שיחי

משפע שמחה רבתא זו יתמשך על כל בית ישראל שפע קודש מלעיילא, ברוחניות ובגשמיות מתוך נחת והרחבת הדעת. ונוכה עוד רבות בשנים דשנים ורעננים להתחמם לאור תורתו, בבכריות גופא ונהורא מעליא, עדי נוכח בקרוב בביתא משיח צדקנו ומלכינו בראשינו אמן.

כברכת: **הוועד לשיעורי תורה**

יואל פולאק - דומ"צ אליקים געציל בערגער - ראש הכולל

גדול העונה: מאיר פנחס קרישבסקי

ברכת מזל טוב נאמנה

ארשת שפתינו יערב לברך בזה
בברכת מזל טוב לחברינו
היקרים והנעלים, אהובים
למעלה ונחמדים למטה, ה"ה

הר"ד **יהושע קרויס** שליט"א

הר"ד **דוד פערל** שליט"א

לרגל השמחה במעונו בהולדת בתם
תחי'

יה"ר שירונו רוב נחת מהם ומכל
יוצ"ח, ואך טוב וחסד ירדפום
כל הימים, עדי נוכח בקרוב
לביאת משיח צדקינו בב"א.

בברכת

אהרן ברצי"א **ראזנפעלד**

אהרן ברי"מ **בראנסדארפער**

אהרן העלער

מזל טוב וגדיא יאה

ברכותינו ואיחולינו הנאמנים מעומק הלב פנימה, אל מול פני ידידנו הנעלה, שמו מפארים לשם ולתהלה, לב רחים ומרבה להיטיב לזולת, מחשבוני אבי' שותף ותומך נלהב למסודותינו הק', ה"ה

הרה"ח **שלמה צבי פרידמאן** שליט"א

לרגל השמחה במעונו בנישואי בתו שתחי' למוט

ויהא רעוא שהיווג יעלה יפה כנפן פורחת, ויזכו להעמיד דורות ישרים ומבורכים בנין עדי עד, ויזוהו רוב נחת דקדושה מכל יצ"ח בדתניות ובגשמיות, ואך טוב וחסד וירפוחו כל הימים, ויצליח בכל מעשי דיון, ולהרבות כבוד הטוב והחסד, ובמהרה נוכח לקבל פני משיח צדקנו ומלכינו בראשינו בב"א

אהובים ואוהבים

הנחת האמונות

שמ יצ"ח

הבית קול יעקב
מחזור חתונה - חתונה ביום חתונה
השבתות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

השבתות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בכבוד התורה

אשר יתולק כבוד
לחיו שאן הקדושים - תענוקות של בית רבן, ותלמידי חכמים הנעצרים
שפענו על כבוד המבוקש על אלאו רפי גבורא מכללת נדולה ונפולנת

בליל שיש פ' וישב, אור לב"ב כסלו תשע"ו
בשעה 7:00 בבית מדרש הגדול

העדות בכבוד הרה"ח הרבנים הנכבדים יתולק התלמידים המסובלים
שבתות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בשבתות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אשר ישא מרביתו הק'
ה"ה

רבי פנחס הר"ח ר' אברהם געציל שליט"א משה פרידמאן

משא מרובי
הבני השלחן של פנים פנולנת
הר"ח ר' משה וייבאן שליט"א
שפת רוח קדושה ונפולנת

מינוי שמחה • כיבוד ולחיים

הבו נודל לעמילי התורה והרכיבים, שאן קדושת תענוקות של בית רבן
אשר על פנים הטהור העולם עשיר, אשר עמילי תענוקות עדי שיתנו עדי חיים.

קייא ארצי"א וברכת הרה"ח
ונתלת התפירת

